

[Svend E. Johansen.]

det og Socialdemokratiet i Virkeligheden principielt paa en fælles Front, for det er ogsaa vor store Opgave og vort store Maal at gøre Danmark til Folkets Eje, saaledes som det saa rigtigt kom til Udtryk i Samlingen 1925—26, da man havde Forslag til Lov om Naturfredning paa Dagsordenen her i Tinget. Da udtrykte Socialdemokratiets Ordfører, det daværende ærede Medlem Hr. A. C. Meyer, først sin Glæde over at være Ordfører for dette Forslag — det var en Ære for ham — og begrundede det med:

„slet og ret fordi dette at være med til at give sit Fædreland til Folkets Eje forekommer mig at være en saa smuk Opgave, at alle Partihensyn af sig selv falder bort“.

Det viser, at bag Socialdemokratiets Bestræbelser for at skaffe Almenheden Adgang til Naturrigdommene ligger i Virkeligheden en Trang til at give Fædrelandet til Folkets Eje og ikke blot lade det være Værdier, Skødehaverne er i Besiddelse af. Dér staar vi paa Linie, det er ogsaa vort Maal at give Fædrelandet til Folkets Eje, ikke blot paa det Omraade, der hedder Lov om Naturfredning, men i den Forstand, at vi vil frede Befolkningen ogsaa paa andre Punkter, bl. a. frede den økonomisk. Og dér er jeg i Grunden ked af, at det store betydningsfulde Socialdemokrati, der jo har den afgørende Indflydelse paa vort Lands Politik, ikke udfører sine Hensigter til Bunds og ikke i egentlig Forstand giver Fædrelandet til Folkets Eje ved at skabe en Naturfredningslov, der virkelig betyder, at Almenheden faar Adgang til Naturskønhederne og til Naturværdierne i vort Land, ikke blot gennem en Færdsel gennem disse Naturrigdomme og Naturskønheder, men gennem en Adgang til at bruge dem, bl. a. til at bruge Strandbredderne til Badning og Friluftsliv hele Danmark over.

Og saa kunde jeg ønske, at man, naar man virkelig har denne alvorlige Trang til at give Danmark til Folket, at give Fædrelandet til Folkets Eje, da ogsaa gjorde det paa den økonomiske Lovgivnings Omraade ved at frede Almenheden økonomisk, gøre den økonomisk fri. Spørgsmaalet er, om det er en uløselig Opgave at skabe et Danmark for Folket. Her vil jeg gerne have Lov til at citere Statsministeren, der i sin Fremsettelsestale udtalte følgende:

„Store Reformplaner har ofte mødt Modstand. Da Christian Colbjørnsen og Christian Ditlev Reventlow gennemførte de store Landboreformer, var Landboerne ivrige Modstandere og betegnede Refor-

merne som Vanvid, men siden hen har man jo erkendt, at disse Reformere havde deres uhyre store Betydning.“

Ja, det tror jeg, vi kan være enige om alle sammen, og den Modstand, der kan være mod Loven om Naturfredning, tror jeg heller ikke er saa alvorlig, at den ikke kan overvindes, og den Modstand, der kan være mod en dybtgaaende Reformplan, tror jeg ogsaa, Statsministeren kan se bort fra, netop fordi han i disse store Personer, han nævnte, Colbjørnsen og Reventlow, har en Maalestok for, at naar blot Viljen er til Stede hos dem, der har Magten til at bruge den, saa kan man ogsaa gennemføre de Reformere, man ønsker, og gennemføre de Reformere, der i Virkeligheden ligger bag ved ens hele politiske Indstilling.

Jeg har opholdt mig i særlig Grad ved det ærede Medlem Hr. Bomholts og det tidligere ærede Medlem Hr. A. C. Meyers Udtalelser om Fædrelandet som Folkets Eje og Danmark for Folket, fordi jeg mener, at det er det, der i Virkeligheden ligger bag om Naturfredningsloven, og at det er den politiske Opgave, der skulde være den naturlige Konsekvens af de Tanker, der ligger bagved her. Og jeg vil gerne spørge, om det ikke var en værdifuld Opgave for Socialdemokratiet og for den højtærede Statsminister i Praksis at gennemføre „Danmark for Folket“, ikke at nøjes med en Lov om Naturfredning, fordi det jo er en Kendsgerning, at alle disse Love, der rives ud af deres Sammenhæng, der gennemføres spredt og enkeltvis, aldrig virker efter deres Hensigt, fordi de ikke gaar ind som et Led i et samlet Hele. Der er jo vedtaget utallige Love paa Rigsdagen, og selvfølgelig er de alle vedtaget med de allerbedste Hensigter, og der har været kraftige Ønsker bagved om at gøre det bedre for de Mennesker, Lovene har omfattet, men vi kan jo se, hvis vi kigger paa Samfundsforholdene i Dag, at de i Virkeligheden er et Udtryk for, at Lovgivningsmagten ikke har formaaet at løse den store Opgave, man stillede sig, simpelt hen fordi man har taget enkelte Opgaver ud. Man har øvet Dagens Gerning, løst eller forsøgt at løse de Spørgsmaal, der brænder paa, men naar det gøres enkeltvis, uden Sammenhæng, ja, saa faar vi disse haltende Resultater, som vi ser i Virkelighedens Verden i Dag.

Ogsaa en Reform som dette Forslag til Lov om Naturfredning vil komme til at halte i Praksis, fordi man ikke skærer til Bunds, fordi man ikke ud fra det dybtfølte Ønske, man har, virkelig skaber et Danmark for